

Sortides culturals subvencionades de Puigcerdà

L'expedició ha quedat convocada a les dues del migdia al pàrquing del Convent. L'autocar és ple amb una vuitantena de persones de Puigcerdà, i d'altres poblacions de Cerdanya, que han aprofitat l'oportunitat oferta per l'Ajuntament: una sortida cultural subvencionada per anar a escoltar la Novena Simfonia de Beethoven al Palau de la Música. Per vint-i-cinc euros la promoció inclou viatge d'anada i tornada i entrada al concert. Es tracta de la primera edició del programa de sortides subvencionades que el consistori vol consolidar els pròxims mesos amb una excursió per semestre. Tant bon punt van arribant els expedicionaris es repeteixen les salutacions. Tothom es coneix més o menys. El trajecte és tot un plaer, comenten molts dels presents. Quin goig baixar a Barcelona sense haver d'estar pendent dels quatre carrils

de l'autopista o del forat on haurem d'aparcar. El paisatge ofereix nous matisos invisibles des de la tensió del cotxe particular. Ja sigui per amicitat antiga o de vista. Coneguts i saludats son avui del mateix grup. En el segon cas, molts veuen en l'activitat i l'afició compartida una ocasió per aprofundir en la coneixença. Tal com diu una de les expedicionàries, «no tan sols es fa cultura; també es fa poble. No sabia de molts dels que veig que tenen la mateixa afició que jo». En el viatge hi ha un cert sentiment de col·lectiu. Els de Cerdanya arriben a Barcelona. Caminen en grup pel barri de la Ribera buscant el Palau de la Música Catalana amb un cert orgull de pertinença a una altra terra. Això també els passa als estudiants pirinencs que cada any marxen a cursar carreres universitàries. Deixen la identitat petita de poble a l'institut de la Seu o Puigcerdà per es-

devenir grans ambaixadors del territori allà on l'anonimat és el passaport comú. Passen de no ser ningú a ser algú amb un caràcter propi. Diferenciat. La vuitantena de viatgers de la música prenen posicions al segon pis del Palau. Asseguts a les butaques se saluden uns als altres, es posen al dia i fan fotografies. La simfonia és una història coneguda. D'aquí a unes setmanes complirà dos-cents anys com a recepta musical per la fraternitat dels pobles. L'èxit esperat es confirma. Amb l'espèctec final del cor i l'orquestra, la Simfònica del Vallès que ja podria ser també de Puigcerdà, el Palau esclata. L'expedició cerdana surt al carrer a baixar els batecs. Una estona lliure per menjar i fer un beure abans de tornar al bus. Els grups creats per la casualitat ja son més fermes. En quedarà una llavor. El viatge agermana. Com la Novena de Beethoven.